

KNIHA, KTERÁ VÁM NAHRADÍ MENTORA

Prohlášení

Obsah této knihy je bezvýhradným vlastnictvím autora, proto je chráněn autorským zákonem. Je zakázáno jakékoliv šíření této knihy, nebo jejích částí třetím osobám bez písemného souhlasu autora. Jakékoliv návaznosti v různých kurzech či v jiným tomu podobným věcem s know-how informacemi z této knihy budou soudně trestány.

Copyright © Lukáš Martinek, 2022
Design © Lukáš Martinek, 2022

ISBN 978-80-907730-2-8

Mé hluboké díky!

Patří všem, kteří mě od mala ponižovali a shazovali pro své vlastní potěšení. Těm, co mi nevěřili a snažili se mě svést na cestu průměrného života bez radosti a svobody. Upřímně děkuji paní učitelce Blažkové ze základní školy, která byla jedna z mála, co se mě vždy zastávala, dokázala ocenit mou snahu a pochválit mě za ni. A taktéž panu učiteli Panákovi ze střední za to, že mi vtloukl do hlavy větu: „Musíte se umět prodat.“ Pro mě asi nejhodnotnější věc z celé školy, což je vlastně asi i první a poslední pozitivní věc. Dále mé velké díky patří i střední škole, kde se mi snažili vnutit myšlenku, že jsem bezcenný a vlastně i učitelům, co mě považovali za chudáka a nechtěli mě připustit k maturitě. Opravdu si vážím toho, že jste mě naučili, co je to epizeuxis a jak vypočítat matematickou rovnici se zlomkem na druhou a dvěma neznámými. Opravdu mi to pomáhá počítat peníze a vytvářet byznysy k mému prospěchu a k pomoci ostatním. Ale počkat, peníze mi vlastně pomáhá počítat počítačka bankovek, takže ani to ne. Díky za 4 roky depresí a deptání od lidí řídící se praktiky předešlého režimu. Díky!

Ale teď vážně. Děkuji za každou chvíli na tomto krásném světě. Velké díky patří i všem vojákům, zdravotníkům, záchranářům, vědcům, policistům a všem lidem, kteří dělají svou práci poctivě a opravdu pomáhají druhým. Děkuji za každého pozitivně naladěného člověka, co se nebojí podniknout určité kroky a vykročit z davu. A největší dík patří vám! Za to, že čtete tuto knihu a za to, že se chcete změnit a neprožít průměrný život. Neboť to lidé jako my vytváří budoucnost a na nás záleží, co po nás zbyde za XXX let.

Lukáš Martinek

Obsah

Kapitola 1/ Kdo jsem?.....	10
Kapitola 2/ Víra a sen.....	27
Kapitola 3/ Posedlost a vytrvalost.....	38
Kapitola 4/ Sám Sebe Pánem.....	47
Kapitola 5/ Váš nepřítel plán B.....	55
Kapitola 6/ Hledání štěstí.....	61
Kapitola 7/ Chudý vs. bohatý.....	67
Kapitola 8/ Byznys v krvi.....	111
Kapitola 9/ Dropshipping.....	116
Kapitola 10/ Kde hledat výrobce?.....	120
Kapitola 11/ A kde prodat svůj produkt?.....	132
Kapitola 12/ EBay jako dveře ke globálnímu obchodu.....	142
Kapitola 13/ V mých stopách.....	149
Kapitola 14/ Váš první produkt na světovém trhu.....	162
Kapitola 15/ Síla v zákaznickém servise.....	167
Kapitola 16/ Zpět na začátek.....	171
Kapitola 17/ Malý obchodník na velkém Amazonu.....	176
Kapitola 18/ Proč začít dělat byznys zrovna ve Spojených státech?.....	179
Kapitola 19/ Amazon se vším všudy.....	187
Kapitola 20/ Jaký produkt zvolit.....	191
Kapitola 21/ Zajištění výroby produktu pro Amazon.....	197
Kapitola 22/ Vlastní brand.....	203
Kapitola 23/ Vzhůru ke hvězdám.....	209
Kapitola 24/ Marketingový algoritmus.....	218
Kapitola 25/ Věříte ve funkční politiku, systém a spravedlnost?.....	224
Kapitola 26/ Multi Level Marketing.....	259
Kapitola 27/ Fakefluenceři.....	269

PROSLOV

Zdravím vás! Jmenuji se Lukáš Martinek a od srdce vám děkuji za zakoupení mé knihy, a zároveň vás vítám do společnosti opravdu bohatých lidí, kde váš sen a vaše představy v budoucnost opravdu něco znamenají. Pamatujte, že opravdu bohatí lidé se vaším snům a cílům nikdy nevysmějí, ale podpoří vás a pomohou. Ne nadarmo se říká, že cesta ke splnění snů a cílů je často osamělá. Tato kniha byla napsána s úmyslem vás namotivovat, podpořit a pomoci v cestě za snem, protože já moc dobře vím, jaké to je budovat svůj sen v samotě a v nepřejícím chudém okolí.

V této knize vám chci předat své know-how, které jsem se naučil v mé podnikatelsko-mentorské kariéře. Vše od věcí, co tvoří naší osobnost, jak ovládnout své ego, tony motivace, mindset, jak funguje světový trh, jak začít vydělávat, jak peníze zhodnocovat nebo jak nastartovat svůj vlastní byznys až po pravdu, v jakém systému to vlastně žijeme a jaké „legální“ podvody dnes fungují.

Znáte zákon přitažlivosti? Fungování zákona přitažlivosti spočívá v tom, že si vytváříme vlastní realitu. Nejen, že přitahujeme věci, které chceme, ale také přitahujeme věci, které nechceme. Přitahujeme si do svého života bytosti, různé situace nebo zkušenosti. A prostě vše, co v životě máme nebo nemáme, jsme si vytvořili my sami prostřednictvím našich myšlenek a pocitů. Určitě

jste slyšeli o lidech, co podnikají a vydělávají peníze přímo z pláže či z pohodlí domova. Jak leží třeba v síti mezi palmami někde v Karibiku, mají jen notebook a vydělávají peníze. Když jsem začínal, narazil jsem na desítky takových lidí, rádobý mentorů, fake guru, blogů a kurzů, ale v závěru jsem se nedočel, jak toho dosáhnout. Po přečtení mé knihy vám garantuji, že po pár měsících opravdového snažení ucítíte první úspěchy taky! Nebude to ale hned, neboť úspěch stojí spoustu času. Někdy 3 minuty slávy stojí 3 roky dřiny. Každý člověk na tomto světě má nějaký svůj důvod existence. Spoustu z nás na osud nevěří a myslí si, že věci se dějí jen tak. Někoho například baví cvičit, vypracuje se a po pár letech je vzorem pro ostatní. A taky se podle toho chove a dělá ho to šťastným, ale nevěří na osud a na to, že vše má svůj důvod. Dělal věci, co ho baví a které ho dostaly na místo, které dnes inspiruje ostatní. A přesně tohle se dá považovat za důvod své existence. Neboť vše ať už pozitivní nebo negativní formuluje to, kým jsme dnes.

Je možné, že v této knize narazíte na části a témata, které se budou nějakým způsobem podobat něčemu v jiných knihách. Pravděpodobné to je a nezapírám to. Jenže já v životě mnoho knih nepřečetl a nějaká souvislost bude čistě náhodná. A pokud opravdu objevíte nějakou souvislost, tak to bude jen důkaz, že dané praktiky a témata mezi námi funguje již po staletí, neboť vše o čem tady píši, jsem se naučil sám v praxi. A to ať už ve svých investicích, nebo v mém mentorském programu s klienty.

←KAPITOLA 1→
KDO JSEM?

Jsem obyčejný vesnický kluk z průměrné české dělnické rodiny. Chtěl jsem dělat policistu nebo řidiče kamionu a projet všechny státy Ameriky. Dokonce se mě do dnešních dnů drží touha po tom, stát se členem 601. SkSS, zúčastnit se zahraničních misí a zvládnout výcvik cizinecké legie. A taky jsem byl k tomu všemu od malička naším systémem vychováván. Od druhého stupně až po poslední ročník střední školy jsem byl učen a „programován“ k tomu, abych většinu svého života strávil v průměrném zaměstnání, jako odměnu za to dostal bídne platové ohodnocení, podílel se na fungování systému a dával svůj hlas politikovi s nejfalešnějším úsměvem. Souhlasím s názorem, že všichni se rodíme jako podnikatelé a už od mala máme zájem se rozvíjet a chceme být v životě šťastní. Ale systém je bohužel nastavený tak, aby v nás ten zájem minimalizoval a abychom byli hloupí a lehce manipulovatelní.

Až do svých 18 let jsem byl víceméně pořád doma. Téměř žádní přátelé, jen video hry. Ale já se měl úžasně. Skoro jsem nechodil ven a ani jsem nežil noční život po klubech. Teď když nad tím tak zpětně přemýšlím, nežil jsem průměrný, ale podprůměrný život. Nebyl jsem nijak výjimečný a hrozně jsem se styděl. Když se mě někdo na něco zeptal, raději jsem mlčel a učitelé ve škole mě kvůli tomu moc nemuseli. Například v 7. třídě mi několikrát můj nejlepší kamarád z mateřské školky mlátil hlavou o skříň, protože mu to přišlo vtipné a ostatním taky. Já neřekl ani slovo, ani jsem se nebránil a nechtěl jsem se vzpírat, protože jsem se styděl cokoliv udělat. Raději jsem tam jen tak stál a nechal se sebou zacházet jak s bezcenným

kusem hadru. Na střední škole se k šikaně přidali i učitelé a střední školu jsem vlastně ani nedokončil. Přesně 3 krát neúspěšná státní maturita z českého jazyka. Vždy mi to uteklo o 3 body a nepomohlo ani odvolání. Pro systém a firmy jsem byl bezcenný a nepoužitelný. Kvůli tomu, že jsem neměl „papír“ mě odepsala i rodina od mé tehdejší přítelkyně. Kdysi mě docela dost trápilo, že naší velikost a hodnotu určuje nějaký cár papíru. Mít titul kdysi něco znamenalo a opravdu jsme dělali práci, pro kterou jsme studovali. Ale dnes jsme rozdělení do skupin jako zvířata v chovech. Tolikrát se stává, že lidé s titulem musí opustit svou rodinu a místo, které mají rádi jen proto, aby mohli dělat práci za pořádné peníze. Celé roky trávíme ve studiích, abychom se nakonec ponížili kvůli pár korunám. Pokud máte titul, systém a firmy vás většinou vidí jako vhodné kandidáty, protože titulem dokazujete, že jste ochotní se naučit a udělat cokoliv, co vám jiní rozkážou. Přijde mi hodně primitivní soudit druhé na základě jejich papírového vzdělání. Sám Elon Musk kdysi řekl, že většina drogových dealerů umí dělat byznys lépe, než kde jaký vysokoškolský profesor učící obchod. Někdo může mít několik titulů, ale stejně nikdy nevydělá tolik peněz, jako člověk s egem a vírou. A o peníze přeci jde, za tím se jako lidstvo celý život ženeme. V této knize vám neukážu jen způsoby, jak přijít k penězům, ale i hodnoty, které jsou základem pro opravdové bohatství. Takové to, na které se dnes už hodně zapomíná.

Ještě před maturitou jsem věděl, že se chci věnovat podnikání a osobnímu rozvoji. Měl jsem sny, plány, obrovské vize a chuť dobýt celý svět. Nevěděl jsem, jak to dokážu nebo jak začnu. Ale věřil jsem, že všechny ty sny

dokážu uskutečnit a uspěji. Tehdy jsem si ani v nejhorším snu nepředstavil, jakými situacemi si projdu a kolikrát mi tahle cesta za úspěchem roztrhá srdce a duši jen proto, abych si mohl vybudovat své nové já a žít svobodný a šťastný život. Nenarodil jsem se do finančně bohaté rodiny a nemám za zády ani žádnou jistotu či rodinnou firmu, která se o mě postará, když mi náhodou něco nevyjde. Kdysi jsem se styděl před lidmi mluvit a vůbec něco dělat. Dnes plánuji motivační přednášky pro malé firmy a mám širokou škálu klientely díky svého kurzu a mentorství.

Půl roku po neúspěšné maturitě jsem založil svou značku oblečení, do dalšího půl roku jsem nastartoval svou první firmu v USA a prodával jsem svou značku na Amazonu. Druhý rok jsem začal obchodovat se zeměmi třetího světa a přes eBay to všechno přeprodával po celé planetě. V polovině třetího roku jsem se začal věnovat investicím na kapitálových trzích, nemovitostem, fondům, dividendám a kryptoměnám. A čtvrtý rok jsem se rozhodl napsat svou první knihu. Cítil jsem, že za ty 4 roky mám více zkušeností, než ostatní z mého okolí za 40 let života. Každý den jsem pracoval bez ohledu na to, jestli je pondělí nebo sobota. Přesně 4 roky jsem si ani jednou neodpočinul na dovolené a ani jednou jsem se nezastavil. A potom přišel můj první mentoring a pomáhání lidem. A během toho druhá kniha. Po druhé knize přišel americký eBay trh a najednou můj klient se dostal poprvé v životě na 700 000 Kč měsíčně díky mého eBay dropshipping modelu. Ovšem to nebylo všechno, výsledky začaly přicházet více a více lidem a já pochopil, že má práce má konečně smysl a našel jsem jeden z důvodů své existence na tomto

světě. Tím, že jsem opravdu druhým pomáhal a cítil jsem z nich pocit vlastního úspěchu, mě začalo naplňovat. Chtěl jsem vytvořit něco, co změní svět a opravdu pomůže lidem. Nechtěl jsem jen tak něco vytvořit, ale chtěl jsem po sobě zanechat nějaký odkaz a tím, že jsem začal v mladém věku, tak jsem se snažil, aby ten odkaz byl co největší. Měl jsem dost peněz, ale stejně jsem investoval svůj čas do druhých a do napsání knih. A pro ty, co si nemohli dovolit můj mentoring jsem vytvořil kurz za pakatel ve srovnání s tím, kolik to lidem přinese peněz a kam všude se jim díky tomu otevrou dveře. A u kurzu to rozhodně neskočilo. Na rozdíl od jiných rádoby kurzů jsem se každému člověku vždy věnoval osobně. S každým jsem se bavil o trhu, o akciích, dividendách, franšizingu nebo o kryptu. A když se klientům dostatečně dařilo, nabízel jsem investice do mých projektů a vydělávali jsme vždy spolu. A víte co? Nikdo mi nikdy nepomohl a ani jsem v tomhle směru neměl nikdy žádné zaměstnance a nikdo mě nikdy nenaučil, jak pracovat s lidmi. Všechno jsem pochopil, vybudoval a naučil se od nuly a sám. Design první značky, velikosti, grafika, postprodukce, dabování, střih, marketing, budování značky, finanční gramotnost, investice, daně a dalších XXX věcí jsem se naučil jen já sám.

Kdysi jsem promrhal spoustu času hledáním nějaké kouzelné formule k úspěchu. Myslel jsem, že když si založím značku a budu prodávat fyzické produkty, tak zbohatnu a lusknutím prstu bude mít moje značka milionovou hodnotu. Jenže takhle to opravdu nefunguje. Vždy jsem si zvolil tu nejtěžší a nejdelší možnou cestu, která existuje, a věřil jsem, že tvrdá dřina přinese bohaté ovoce. Během prvních 3 let jsem se tak moc hnal za penězi, až jsem

zapomněl na to nejdůležitější. A to jsem já, moje štěstí a můj rozvoj. Spíše bych i řekl, že jsem se tomu bránil. Byl jsem hodně paličatý a moje tehdejší ego nechťelo dovolit, abych se sám nad sebou zamyslel. A když mi to ego po těch 3 letech konečně dovolilo, začal jsem zkoumat životy různých světových podnikatelů a zjistil jsem, že kouzelná formule úspěchu neexistuje v takové podobě, kterou si většinou všichni představujeme. Došlo mi, že člověk si tu formuli musí vytvořit sám a svou cestou si ten úspěch tvrdě vyšlapat. Každému z nás vyhovuje něco jiného a je mu to komfortnější. Nedělejte věci jen proto, že to dělá někdo jiný a vy v tom taky chcete vydělávat, uspět nebo chcete jen respekt od ostatních. Dělejte to, co vás baví a kam vás vede srdce. Cítíte touhu v obchodování? Tak obchodujte. Naplňuje vás třeba trading, investování, umění nebo třeba sport? Tak to prostě dělejte a časem si svou cestu vyšlapete sami. Může se klidně stát, že za první rok nevyděláte ani 100 000 Kč. Může se i stát, že za první 3 roky nevyděláte ani milion. Jednoduše řečeno, kouzelná formule maximálně spočívá v tom, že se nikdy nevzdáte a budete pokračovat v tom, co vás baví i přes to, že nebudete ihned vidět velké výsledky. Já moc dobře vím, jak je těžké pokračovat, když okamžitě nevidíte výsledky. Musíte vydržet a během své cesty se budete učit nové a nové věci a budete se zdokonalovat. Jak ve svém přístupu, tak ve své mysli a tím se vám budou otevírat nové možnosti. Cesta za snem je jedno velké dobrodružství a vy jste autoři svého příběhu. Nikdy se nesmíte z neúspěchu podělat. Za vším špatným musíte hledat něco pozitivního. Protože to, že se něco nepovedlo, je důvod, proč pokračovat. A jak se říká, všechno špatné je k něčemu dobré a můj příběh v této knize bude příkladem, protože nikdy nic druhé neinspireje více, než něčí příběh a osobní komentář.

Už kdysi jsem chtěl pomáhat druhým a před tím, než jsem se vrhl do napsání své první knihy, tak jsem se sám sebe zeptal, kdo lépe než já ví, jaké to je nic nevědět a ani to, od čeho se odrazit? Proto jsem celou knihu navrhl jako takový návod na vybudování nového sebe sama a s několika vlastními návody, jak začít podnikat nebo jak zhodnocovat peníze. Všechno, co v této knize objevíte, jsem se naučil já sám na mé cestě za snem.

Je tolik lidí, kterým jsem pomohl, kterým jsem zaplatil dluhy a za které jsem řešil jejich problémy. Toлика lidem, co se považovali za „kamarády“ jsem nabízel životní investice. Topili se v chudobě, v nenávisti a v práci za pár korun na hodinu. Říkal jsem, půjčím ti 200 000 Kč, dostaneš smluvně 30% podíl v mém dalším podniku a během roku tu půjčku zaplatíš. Nikdo si nikdy nenechal pomoci, i když ten člověk nemusel hnout prstem. Konec konců, vždy to zůstalo jen u slov. Možná je to tím, že v dnešním světě je moderní zůstat „nohama na zemi“ a přemýšlení nad sny a finanční svobodou je jen plýtvání časem. Každý si vždy stěžoval, jak má toxický život, toxický vztah a jak život nejde podle představ. Vždy, když se někdo s někým rozešel nebo se cítil na dně, já byl připravený pomoci a dojet klidně i ve 3 hodiny ráno. Vždy jsem se pro druhé rozdal, a když jsem potřeboval pomoci já nebo když jsem si potřeboval jen promluvit o tom, co mě trápí, tak se všichni otočili zády anebo si vymysleli důvody, proč jsem já ten špatný a proč si za to můžu sám. Měl jsem vztahy, u kterých jsem si myslel, že dokonalejší ženu jsem poznat nemohl. První týdny byly plné podpory, pochopení a obdivu vůči tomu, co dělám. A jako u většiny lidí, které jsem poznal, se po čase projevil

opravdový charakter. Začala nenávisť a to, jaký jsem údajně fake. Že se jen přetvařuji a nejsem takový, jak se prezentuji a údajně píšu do knih jen lži, které dokonce nejsou ani z mé hlavy. Byl jsem vždy něco méně, protože jsem kdysi bydlel u rodičů zadarmo, když se mi nedařilo a teprve jsem budoval svůj sen. Anebo když jsem chodil do normální práce, abych mohl platit faktury a o to více peněz reinvestovat. To, že jsem bokem ve svém podnikání vydělal i 5 krát více bylo pro ně naprosto nepodstatné. Bohužel sebestřední lidé s chudým mindsetem odmítají akceptovat věci, které jejich ego neuspokojí a raději vytvářejí konflikty tam, kde nejsou potřeba. Schytával jsem hate na svou hlavu, protože jsem se řídil moudrostí, kterou jsem na své cestě našel nebo jsem se ji naučil od osobností, jako byl třeba Tomáš Baťa, Napoleon Hill nebo Andrew Carnegie. Nejezdím zatím v Lamborghini, nemám obrovskou vilu s garáží na 7 sportů a ani nejsem vedený jako milionář. Dokonce o mně ani nepíší světové časopisy či magazíny. A na základě materialismu mě nikdy neakceptovali takového, jaký doopravdy jsem.

V čem budu upřímně lepší a jiný, až si za pár let koupím Lamborghini Urus? Nikomu z mého okolí nikdy nezáleželo na tom, kolika jsem pomohl lidem a co má práce za sebou zanechává. Dokud člověk na Instagramu ve stories neukáže třeba 1 milion ve dvoutisícovkách nebo drahé BMW, je bohužel naprosto nezajímavý a bez hodnotný. Sebestřední lidé, které ovládá jejich ego, těžko pochopí, co to znamená být bohatý a moudrý. Podle nich moudrost určuje vystudovaný titul. Ve skutečnosti se moudrost ve škole naučit nedá. K moudrosti dojdete jen díky těžkých situacích, snažením se a selháváním

nebo tím, když se budete v samotě trápit a budete si uvědomovat různé hodnoty. Všim tím snažením, selháváním, trápením a učením se vám bude formulovat mysl a moudrost v ní. Jakmile se naučíte čerpat pozitivní informace a ponaučení z každé ať už dobré nebo špatné věci, budete si tu svou moudrost formulovat o to více. Čím budete na své cestě dál, tak o to více se budete zdokonalovat. Moudrost neznamena jen nějakou úroveň inteligence. Moudrost je disciplína, vnitřní klid, umění ovládnutí vlastních emocí, hodnoty v životě nebo kontrola nad svým vlastním egem a dalších XXX věcí, co tvoří naši osobnost a místo ve společnosti. Jakmile získáte kontrolu nad svým vlastním egem, tak vám budou třeba nadávky na vaši osobnost nebo něčí názor naprosto ukradený. Absolutně vás nebude trápit něco, co si myslí ostatní a tím se zároveň budete učit ovládat své emoce. No jo, jenže možná vaše aktuální ego vám nedovolí jen tak přehlížet agresivní nadávky nějakého ňoumy a bude ve vás vyvolávat touhu odvetu. Jen tak vám nedovolí tomu člověku odpustit. Od malička nás společnost učí, že odpouštění je slabost a abyste přežili, musíte být zlí. Jenže nám tímto utíká pointa, že si vlastně ubližujeme. Trápí nás narážky a rozčilujeme se nad představami, jak se tomu člověku pomstíme a kvůli všemu tomu trápení nakonec zahořkneme. Všim tím špatným v sobě hromadíme spoustu negativní energie, která nás uzavírá do malého temného prostoru, který nás omezuje v růstu. Všichni chodíme do fitka, všichni se staráme o své tělo a všichni chceme vypadat co nejlépe. Někdo si užívá s alkoholem, někdo ve společnosti sexy lidí a někdo zase v posilovně. Téměř všichni se starají o svůj image. Prostě o věci, které působí dobře na venek anebo pro chvilkové potěšení. Ale nikdo se už nestará o své mentální zdraví. Uměním kontroly nad svým vlastním egem se nezabýváme jen hromaděním všech

špatných věcí. Ale dokážeme v ten daný moment odpustit a dokonce se dokážeme při pohledu na toho druhého zamyslet, co ho asi trápí, co v něm vyvolává takové zlo a získáme tím kontrolu nad svou myslí.

Pokud jako lidé nebudeme mít kontrolu nad svým egem, tak budeme přicházet o svou osobní sílu. Budeme dál věřit, že je někdo lepší, že je někdo chytřejší a že je někdo bohatší. Budou se z nás více a více stávat průměrné osoby, které budou nějakým způsobem součástí stáda, a nebudeme nijak vyjímeční. Když nás trápí nějaká banální hloupost, tak automaticky jdeme k lékaři či k psychologovi a ten v nás většinou vyvolá panické emoce. Předepíše nám léky a my věříte, že nám pomohou. Ale tím jen odevzdáváme svou osobní sílu nepřirodním lékům, které patří institucím, korporacím a farmaceutickému průmyslu. A tento průmysl jen tak mimochodem patří mezi nejvýdělečnější odvětví na světě a náhoda to asi nebude, když systém chce, abychom byli chudí a využívali zaběhlých praktik. Tímhle vším se jen zbavujeme toho, být příčina ve svém životě. Různé léky v nás potlačují průběh problému, ale nic už neléčí to, proč ten problém vznikl. Hledáme pomoc jinde anebo u někoho jiného. Ale to je špatně, protože vždy vše začíná a končí u nás. Ve 3 kapitole budu psát příběh o vědci a vězni, který byl odsouzen na smrt. Ten příběh se skutečně stal a je to praktická ukázka, že naše mentální zdraví a naše ego má obrovský vliv na organickou část těla. Naučit se ovládat své ego a své emoce není těžké, ale taky to nejde hned. Vše vyžaduje čas a trpělivost.

Prošel jsem si velkou samotou. Někdy byla těžká a bylo mi smutno z toho, že mě nikdo nechápe a mé upřímné názory byly neadekvátní stejně jako můj zájem a pomoc. Ale díky své cestě jsem pochopil, poznal spoustu věcí, naučil se ovládat ego a objevil opravdové hodnoty štěstí a života. Vždy jsem byl ten opravdový chlap, co pomůže, ctí hodnoty s přátelstvím a za jakékoliv situace se vždy snaží posouvat vpřed. Ale nikdy jsem v osobním životě nepotkal alespoň trochu podobného člověka, jako jsem já. Každopádně nemluvím o klientele z kurzu a mentoringu. Tam jsem poznal opravdu úžasné a ambiciózní osobnosti. Třeba pan Gillern, pan Kostka, pan Klimas nebo pan Žemlička či pan Smolka a desítky dalších. Odmalička jsem v osobním životě potkával spíše takové, kteří měli plnou hubu keců, slibů anebo takové, kteří si po několika letech „přátelství“ vzpomněli, že spolu nemáme ani jednu fyzickou vzpomínku. A to jen díky pocitu dna a tomu, že já byl jediný, kdo se na ně nevykašlal, když bylo nejhůře. A po pár týdnech od události a uspokojení citů v komfortní zóně jsem byl opět bezcenný. Skoro nikdy jsem neměl štěstí na normální lidi a zůstal jsem na všechno sám. V samotě jsem ale našel moudrost, uvědomění, inspiraci a sílu.

Od založení IG projektu Sam Sebe Pánem mi napsalo stovky lidí, jak je můj život inspiroval a jak jim mé projekty změnily přístup k životu. Poznal jsem díky tomu stovky lidí a jsem neskutečně vděčný, že jsem mohl pomoci lidem, kteří třeba přišli o rodiče, co neměli nic a ani nikoho. Jen práci za pár korun a život, kde si jich nikdo nevážil a každý jen rozkazoval. Z ničeho jsme vybudovali něco a ve svém životě se stali někým. Upřímně jsem vděčný i za

to, že jako mentor jsem mohl naslouchat ambiciózním lidem, kteří měli hlavu plnou trápení a společně jsme překonali všechno špatné. Z negace jsme udělali pozitivum a začali budovat budoucnost.

Sám jsem někdy potřeboval pomoci a jen si promluvit. Nemám téměř žádné přátele, mám jen známé nebo klienty, se kterými mám trochu přátelský vztah. Nikdy jsem neměl nikoho, komu bych mohl říct všechno. Mohl bych mít desítky rádooby přátel. Ale nechci, protože poznám faleš a nenávidím, když si ostatní myslí, že nepoznám, když hrají na obě strany a stojí při tom člověku, který jim v ten daný moment dá nejvíce. Dokud se člověk sám neodpojí od stáda, tak je většinou úplně stejný, jako ostatní. Můj nejlepší kamarád jsem já sám. Já sám sobě mohu naplno věřit, já sám sebe pochválím a nikdy jsem sám sebe nezklamal. Nikdy mi nikdo upřímně nepomohl a nikdy mi nikdo neřekl, že to dokážu. To já jsem ten, co stojí při mně, když se nedaří. Jsem jediný člověk na tomto světě, co během těžkých časů ve mě neztratil víru. Já jsem ten, co si každou noc po práci navléká bandáže a boxovací rukavice. A taky si je sám sundávám. Nikdo nestojí po mém boku a nikdo mě nikdy nedržel za ruku a neukazoval na věci, co mám zrovna udělat nebo co si mám myslet, když mi někdo tvrdil, jak mě strašně podporuje a přitom na mou zprávu neodpověděl několik dní. Lidé se mi často diví, jak mohu žít v takové samotě. Jak? Stačí mít rád a respektovat sám sebe, a mít srdce otevřené celému vesmíru. To, že kolem sebe zatím nemám opravdové přátele není důvod, proč se trápit a proč by měl zrovna kvůli tomuto důvodu život skončit. Díky všemu špatnému jsem pochopil, že tento svět a život je krásný i přes všechno to zlé a

našel jsem jeden ze smyslů toho, proč tady na tomto světě existuji. A to je pomáhání druhým. Ať už to byli klienti nebo obyčejní lidé, které jsem nikdy v životě neviděl. Vždy jsme se domluvili na čase a zavolali si bez ohledu na to, jak jsem na to byl třeba já. Naslouchal jsem vždy každému, co měl trápení nebo jen potřeboval namotivovat. Když se teď tak podívám na společnost a různé super guru motivátory ze sociálních sítí, tak nad sebou i žasnu. A to konkrétně nad tím, že i když jsem já sám na tom kdysi nebyl dobře, tak jsem naslouchal druhým i přes to, že jsem měl slzy na krajíčku od toho, jak mě bolelo srdce kvůli lidí, kteří mě neskutečně zklamali. Od lidí, do kterých jsem vložil čas, důvěru a lásku. I když mi bylo mizerně, tak jsem stejně použil svou sílu k tomu, abych otevřel své srdce druhým a mohl jim naslouchat. Spolu jsme našli řešení a společně se posunuli do části reality, která byla jen nápadem. Upřímně neznám nikoho, kdo by tohle dělal. Nikoho, kdo trochu svého osobního času obětuje pro druhé, aby jim alespoň trochu pomohl. Když jde o peníze, tak se každý tváří lidsky a zajímá se. Ale zadarmo? To už téměř nikdo nehne ani prstem a je úplně jedno, jak lidsky má svou stránku nebo osobnost navrženou. Věřte mi, že jsem poznal opravdu hodně lidí, co se tvářili lidsky a jaké dobro dělají. Ale nakonec šlo jen o nahnání sledovanosti, důvěry a vydělání na obyčejných lidech. A než budu psát dál, rád bych zdůraznil, že je mi protivné rozdělovat lidi mezi chudé a bohaté. Ale abychom se v dalších textech knihy správně chápali, tak musím zdůraznit, že bohatství a chudoba se neodvíjí od stavu bankovního konta nebo od toho, kolik máte zrovna po kapsách. Bohatství a chudoba pramení z mysli lidí a tenhle názor zastává spousta moudrých lidí a Napoleon Hill o tom dokonce napsal knihu.

Když tak zavzpomínám nad tím, jak jsem se choval v 18 letech a jak se chovu dnes, tak se až pozastavím. Kdysi jsem táhl ke dnu celé mé okolí jen kvůli tomu, protože jsem měl v hlavě nějaké primitivní trápení. Nedokázal jsem zkousnout, že se má někdo lépe a byl jsem prostě slaboch, co brečel doma v koutě a nedokázal si vůbec připustit, že něco dokáže sám. Ovládalo mě mé tehdejší slabé ego, které několikrát zapříčinilo můj pád. A dnes, i když jsou někdy momenty, kdy jsem v samotě a mám hlavu plnou problémů a trápení, tak stejně dokážu otevřít své srdce a naslouchat problémům druhých. Pomoc spíše rozdávám a nic za to nechci. V závěru mi tohle pomáhá nejvíce, protože vidět úspěch mé práce a spokojenost lidí je asi největší odměna, kterou kdy člověk v mém postavení může dostat. Je mnoho lidí, kterým pomáhá jen to, že si mohou se mnou psát a věnuje se jim někdo, jako já. Někdo, kdo si prošel stejnými nebo možná i horšími věcmi, vybudoval se z nuly a nikdy to nevzdal. Žijeme v zemi, kde jsou většinou jen podvody, namotávání a lži. A někdy mi přijde, že jsem na to všechno sám a nikdo jiný společnosti pomoci nechce. Nedělám to pro peníze a ani pro respekt, ale protože je to správné a i když jsem se kvůli všemu pořádně natrápil, tak to za to stojí. Peníze pro mě nejsou prioritou. Prioritou je pro mě odkaz, který po sobě zanechám. Co se stalo, se stát evidentně mělo, protože bez toho špatného bych dnes nebyl tam, kde jsem. Udělal jsem oceán chyb, za některé se stydím a některých lituji. Ale nikdy bych ten čas nevrátil zpět a neudělal něco jinak. Všechno špatné dalo důvod existovat tomu, co je dnes a za všechny špatnosti a selhání jsem tak či tak vděčný. Ne nadarmo se říká, že dnes jsem tím, co jsem vybudoval včera a zítra budu tím, co vybuduji dnes.

Já sám jsem byl kdysi obětí podvodů a citového namotávání. Moc dobře vím, jaké to je pobírat minimální mzdu nebo být na podpoře a do toho být namotáván do různých projektů, kde se platí měsíční členství. Byly mi cpány nesmyslné produkty, MLM registrace a naprosto zbytečné kurzy s nulovou hodnotou. Kurzy v podobě přeloženého základního návodu firmy, která nabízí nějaký výdělek. Nikdy mi nikdo upřímně na IG nebo na FB neodpověděl na můj dotaz, kde jsem slušně poprosil o radu. A když mi někdo odepsal, vždy mi maximálně vnutil jeho produkt nebo mě pozval na nějakou motivační konferenci, kde mě chtěli jen ukecat k nákupu MLM balíčků. Psali mi lidé, co po přečtení knihy měli zájem o kurz. Ptali se mě, jestli si mohou zakoupit po kurzu i mé mentorství a já vždy odpovídal: „Není třeba nic dokupovat, ať už si koupíte kurz nebo mentoring, vždy se vám budu věnovat. Ne tak podrobně, jako klientům v mentoringu, ale prostě budu pomáhat a podporovat.“ Mohl jsem z každého člověka vytěžit 4 krát více peněz, ale nikdy jsem to neudělal a upřímně nechápu, jak někdo může být takový vydrdich, co úmyslně z lidí takhle vytáhne všechny peníze a ještě hůř v takové zemi, kde vládne systém žití z výplaty do výplaty. Už z historie víme, že nejjednodušší je vydělávat na lidech, ale existují nějaké hranice. Kdo je šikovný a opravdu ty peníze vydělávat umí, tak nikdy neklesne na úroveň točení peněz díky lži a namotávání. Takoví lidé se někdy nejraději prezentují materialismem a přímo na ten materialismus lákají. Je v pohodě, když se někdo, kdo předává nějakou opravdovou hodnotu, snaží stavět svůj marketing na základě materialismu, aby zaujal. Jenže převyšují tuny lidí, kteří lákají na materialismus bez toho, aby cokoli hodnotného předali ostatním. Takoví někdy nabízejí knihy zaměřené na prodej jejich dalších produktů, neúplné a bez hodnotné kurzy,

pyramidové projekty nebo základní know-how, které je volně dostupné anebo ukradené.

Pokud chcete dosáhnout opravdové finanční svobody, tak musíte pochopit, že peníze tady nejsou od toho, abyste s nimi uskutečňovaly nákupy materialistických věcí, a nejsou ani od toho, aby dělaly nějakým způsobem radost a uspokojovaly vaše ego. Peníze jsou tady od toho, aby dělaly další peníze a vytvářely likvidní majetek, který vám zajistí finanční svobodu. Peníze prostě dělají další peníze. Jakmile tohle opravdu pochopíte, jste na půl cesty k finanční nezávislosti. Já vám tady v knize ukážu pár příkladů k pochopení, co to znamená, když peníze pracují pro vás. Namotivuji vás, vysvětlím a ukážu příklady, jak vydělávat peníze nebo jak zařídit, aby peníze pracovaly za vás. S tímto vám pomohu, ale zbytek práce v praxi už je jen na vás. To nejcennější, co v životě máme, je čas. Jak s ním naložíme je čistě jen na nás, a nikdo jiný nemá žádnou pravomoc nám rozkazovat a nakazovat, jak se svým časem naložit. Je nezbytně potřeba si uvědomit, že každou hodinou jsme blíže k smrti. Buď tu hodinu strávíme v zaměstnání se směšnými 140 Kč/h nebo na pláži, někde na Bali nebo na Malých divech? Představte si, jak ležíte na pláži s krásně zlatým pískem, všude kolem šumí vlny překrásně čistého moře a vám chodí notifikace buď s objednávkami, nebo jen kolik se připsalo na účet. Krásná představa? Ale i tak tomu možná moc nevěříte, že něco takového se podaří zrovna vám. Zapište si, že nemožné je pouze slovo! Já znám způsoby a cesty, jak toho dosáhnout a rád vám je v této knize ukážu.

Jsem ten typ člověka, který necelých 16 měsíců v kuse po neúspěšné maturitě pobíral 14 000 Kč měsíčně na výplatu a během toho se snažil uspět na Amazonu. Přesně 19 let života mi někdo neustále předhazoval, že je lepší než já, protože má VŠ anebo lepší pracovní pozici. Dnes po XXX letech všichni tihle mudrcové stále pracují pro peníze a i přes to, že by bez zaměstnavatele dřeli bídu, protože sami nic neumí, tak se dále povyšují a myslí si, že jsou něco více. Za to já jsem svobodný a jen jedna z mých XXX investic mi dokáže vydělávat v průměru €2,200 během 48 hodin. Já nedělám nic, jen žiju život tak, jak se žít má a jsem šťastný. A během toho, co žiju, spím nebo pomáhám lidem, peníze pro mě pracují. Cesta k uskutečnění podobného života nebude jednoduchá, ale vy to dokážete. Pokud jste se dočetli až tady, tak se úplně stejně dokážete dopracovat i do bodu, kdy budou peníze pracovat pro vás a vy budete konečně žít život, o kterém sníte. Pamatujte, že ať už se vám děje cokoliv špatného, má to nějaký svůj důvod. Protože ať už Bůh, nebo jiná entita ve kterou věříte, by vás nikdy nepostavila před věc, o které by věděla, že ji nezvládne. Všichni během našich životů procházíme nějakým negativním obdobím. Někdo více a někdo zase méně. A je jen na nás, jestli se z toho nějak ponaučíme. Protože vše, co se nám děje, má nějaký svůj důvod. A ne nadarmo vznikla věta: „Špatné časy plodí silné muže, silní muži dělají ze špatných časů dobré časy, dobré časy plodí slabé muže, slabí muži dělají z dobrých časů špatné časy.“

*„Mezi naše dva nejdůležitější dny v našem životě patří ten, kdy jsme se narodili
a ten, kdy přijdeme na to proč“*

Mark Twain

—KAPITOLA 2—
VÍRA A SEN

Ve svých 18 letech jsem šel na svou první brigádu do železáren, nacházející se v mém rodném městě. Prakticky jsem tam strávil svůj první měsíc pracovního života. Pracoval jsem na směny. To je 2 dny ranní, 2 dny odpolední a 2 dny noční. Na to, jak jsem se moc těšil, mě to rychle přešlo. Prakticky jsem si skoro celé dětství hrál a představoval, jak tam pracuji. Vůbec mě to nepřešlo kvůli práci, ta mě bavila, nemám žádný problém s manuální prací v zaprášeném prostředí. Šlo spíše o to, s jakým negativním typem lidí jsem pracoval a jak s námi bylo zacházeno. Na jedné noční jsem tak seděl, přemýšlel a koukal se na ostatní. Bylo jim jedno, co bude zítra nebo pozítří. Všichni čekali jen na konec směny a těšili se, až si ve vlaku otevrou láhev nějakého levného rumu. Jejich životný styl bylo pracovat, opít se, spát a zase pracovat a to pořád dokola. Pokud pracujete na tento styl směn, máte jen jeden a půl dne volna, protože prakticky své první volno využijete ke spánku po noční. Téměř všichni svůj volný čas strávili buď v hospodě, u televize, s rodinou nebo ho z únavy prospali. A potom zase znovu a znovu. To nejhorší na konci pracovní doby je, že to druhý den začne celé znovu. A pořád a pořád dokola až do konce života, protože má generace s velkou pravděpodobností důchodu nikdy nedosáhne.

Nechtěl jsem takhle skončit. Už z toho principu, že jedna z nejhorších věcí, co můžete udělat je, že vyměníte svůj čas za pár drobných. Chápu, že peníze jsou nezbytně nutné k přežití. Ale mám opravdu vyměnit svou hodinu života za 140 Kč, spokojit se s málem a nechat se sebou bezcenně zmetat? A ještě hůř, když strávím směnu v extrémně prašném a nebezpečném prostředí,

keré ohrožuje mé zdraví? Dělat práci, po které téměř půl dne jen smrkám a vykašlávám prach? Začal jsem si tedy stahovat motivační obrázky a videa do mobilu. Každou směnu jsem se na ně koukal pořád a pořád dokola. Některé motivační proslovy si dokonce pamatuji do teď a nazpaměť. Vytvořil jsem si představu, že nechci takhle skončit. Začal jsem si formulovat sen a vymýšlet různé cesty, jak se k němu dostat. Začal jsem vytvářet různé podnikatelské nápady, které mě nikdy nikdo neučil, protože ve škole nás v kreativním myšlení hodně omezovali. Vždy jsme se museli přizpůsobit tomu, co už je dané a fungovat podle karet, co už byly rozdány. Víte, systém školství ve skutečnosti učí lidi, aby byli chudí. Přesně jak v minulosti řekl Robert Kiyosaki: „Tento systém vás nikdy nebude učit o financích a o tom, jak si přilepšit.“ Systém je postavený tak, aby vás naučil být zaměstnaný jako zaměstnanec, nebo doktor, právník či specialista, ale nikdy vás nebude učit něco o penězích. Kdyby stát chtěl, abychom byli vzdělaní a měli se dobře, tak by dnes nebylo přes 800 000 lidí v exekucích a lidé by s vysokoškolskými tituly nepřežívali v předražených podnájmech. Možná se někomu náhodou na internetu podaří dostat například k investičním fondům na zhodnocování peněz, ale asi se spálí. A ani o tom nebude vědět a vlastně ho investiční společnosti a banky pod dohledem ČNB legálně okradou. Proč? Protože systém je tak nastavený. Zní to absurdně? Tak proč jsou některé investiční fondy napojené na banku a na několik obchodníků s cennými papíry? Proč měsíční poslaná částka nemůže dojít ke zhodnocení celá a každý, přes kterého tato částka projde, si z ní vezme nějaký poplatek? Proč u nás funguje několik investičních firem s licencí od ČNB, které mají ve smlouvách podmínky typu: „Pokud nevyberete do 6 měsíců od založení investovanou částku, tak daná

suma propadá firmě.“ Tisíce a tisíce lidí takto přichází o většinu svých úspor a nikdy nikdo nemůže vyhrát soudní spor, protože smlouva je vůči tomu brilantně vytvořená. Peníze jsou k životu a přežití hodně důležité, tak proč se o nich nic neučí? Proč se neučí, jak je zhodnocovat? Jak se mít lépe a být finančně gramotnější? Systém to prostě nechce, protože nejvíce se vydělává na chudobě a na nevzdělaných lidech. V ekonomicky úspěšnějších zemích to funguje jinak a v chudých přesně tak, jako tady u nás. Možná je to i tím, že ani většina učitelů a profesorů o hodnotách peněz nic neví. Řekl vám někdy učitel, že je hloupost si brát mobil třeba na úvěr a ten úvěr splácet dalším úvěrem? Vsadím boty, že ne, a lidé to stejně dělají i když je to totálně padlé na hlavu. Zapnete si televizi a během neustálých reklamních přestávek vás minimálně 3 krát přinutí reklama nějaké banky, abyste si vzali úvěr zrovna od nich. Jste úmyslně nabádání k zadlužení a nikomu, kdo to může ovlivnit, to nevadí. A pravděpodobně proto, že díky tomu na lidech vydělávají. Znáám desítky různých lidí, co učí ekonomiku a podnikání. Ale oni sami nic neví o penězích anebo ani o tom, jak uchovat jejich hodnotu před inflací, jak je zhodnocovat a jak nechat peníze, aby pracovaly pro vás. Já tyhle věci znám a stálo mě to hodně protrápeného času a opravdu hodně peněz. A to byl jeden z hlavních důvodů, proč napsat tuto knihu, kde vám všechny tyto věci popíšu. Kdysi mě hodně trápilo, proč systém takhle funguje a proč se nemůžeme mít stejně dobře, jako v Rakousku, ve Švýcarsku, v Anglii nebo v zemi jako je Lichtenštejnsko. Proč zrovna u nás musí většina důchodců vybírat popelnice a matky samoživitelky častokrát nemohou dětem zaplatit ve škole obědy. Statistika říká, že 88.6% lidí na celé planetě prožije průměrný život a můžou za to jen peníze a zadlužení. Konec konců, někdo ten stát, firmy, korporátní